

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
01.09.2003
RT II 2003, 15, 77

Rahvusvaheliste vaidluste rahumeelse lahendamise konventsioon

Vastu võetud 17.10.1907

[Konventsiooniga ühinemise seadus](#)

[Välisministeeriumi teadaanne välislepingu jõustumise kohta](#)

Tema Majesteet Saksa keiser ja Preisi kuningas, Ameerika Ühendriikide president, Argentina Vabariigi president, Tema Majesteet Austria keiser ja Böömimaa jne kuningas ning Ungari apostellik kuningas, Tema Majesteet belglaste kuningas, Boliivia Vabariigi president, Brasiilia Ühendriikide president, Tema Kuninglik Kõrgus Bulgaaria vürst, Tšiili Vabariigi president, Tema Majesteet Hiina keiser, Colombia Vabariigi president, Kuuba Vabariigi ajutine kuberner, Tema Majesteet Taani kuningas, Dominikaani Vabariigi president, Ecuadori Vabariigi president, Tema Majesteet Hispaania kuningas, Prantsuse Vabariigi president, Tema Majesteet Suurbritannia, Iirimaa ja Briti meretaguste dominiioonide kuningas ning India keiser, Tema Majesteet hellenite kuningas, Guatemala Vabariigi president, Haiti Vabariigi president, Tema Majesteet Itaalia kuningas, Tema Majesteet Jaapani keiser, Tema Kuninglik Kõrgus Luksemburgi suurhertsog ja Nassau hertsog, Mehhiko Ühendriikide president, Tema Kuninglik Kõrgus Montenegro vürst, Nicaragua Vabariigi president, Tema Majesteet Norra kuningas, Panama Vabariigi president, Paraguay Vabariigi president, Tema Majesteet Madalmaade kuninganna, Peruu Vabariigi president, Tema Keiserlik Kõrgus Pärsia šahh, Tema Majesteet Rumeenia kuningas, Tema Majesteet kogu Venemaa keiser, Salvadori Vabariigi president, Tema Majesteet Serbia kuningas, Tema Majesteet Siiami kuningas, Tema Majesteet Rootsi kuningas, Šveitsi Föderaalnõukogu, Tema Majesteet Osmanite keiser, Uruguay Idavabariigi president, Venezuela Ühendriikide president;

juhindudes siirast soovist anda oma panus üleüldise rahu säilitamiseks;

olles otsustanud pühendada kõik oma jõupingutused rahvusvaheliste vaidluste rahumeelse lahendamise edendamisele;

tunnustades tsiviliseeritud ühiskonna kõiki liikmeid ühendavat solidaarsust;

soovides avardada käsitust õigusriigist ja tõhustada rahvusvahelise õiglustunde levikut;

olles veendunud, et kõigile iseseisvatele riikidele kättesaadav Alalise Vahekohtu institutsioon toetab tõhusalt nende eesmärkide saavutamist;

pidades silmas vahekohtu ülesehituse ja menetluse ühtsuse ja korrapärasuse eeliseid;

jagades rahvusvahelise rahukonverentsi kõrgeaulise algataja arvamust, et rahvusvahelises kokkuleppes on otstarbekohane kirja panna need võrdsuse ja õiguse põhimõtted, millel põhinevad riikide julgeolek ja rahvaste heaolu;

soovides neid eesmärke arvestades tagada uurimiskomisjonide ja vahekohtu parem toimimine ja soodustada vahekohtusse pöördumist vaidluste puhul, mida saab menetleda lihtsustatud korras;

pidades vajalikuks esimesel rahvusvaheliste vaidluste rahumeelse lahendamisele pühendatud rahukonverentsil tehtut teatud aspektides parandada ja täiendada;

on kõrged lepinguosalisel otsustanud sõlmida uue konventsiooni ning määranud sel puhul oma täievolilisteks esindajateks [*esindajate nimed*],

kes on pärast oma vormikohaseks tunnistatud täisvolituste esitamist kokku leppinud järgmises.

I osa

ÜLEÜLDISE RAHU SÄILITAMINE

Artikkel 1

Eesmärgiga vältida äärmise võimalusena jõu kasutamist riikidevahelistes suhetes, otsustavad osalisriigid teha oma parimad jõupingutused rahvusvaheliste vaidluste rahumeelse lahendamise tagamiseks.

II osa HEAD TEENED JA VAHENDUS

Artikkel 2

Suurte erimeelsuste või vaidluste korral nõustuvad osalisriigid enne relvade kasutuselevõttu pöörduma ühe või mitme sõbraliku riigi poole heade teenete või vahenduse saamiseks niivõrd, kuivõrd asjaolud seda võimaldavad.

Artikkel 3

Peale eelnimetatud pöördumise peavad osalisriigid asjakohaseks ja soovitavaks, et üks või mitu vaidlusega mitteseotud riiki pakuksid vaidlusse sattunud riikidele omal algatusel võimalustekohaseid häid teeneid ja vahendust.

Vaidlusega mitteseotud riigid võivad pakkuda oma häid teeneid ja vahendust ka vaenutegevuse kestel.

Selle õiguse teostamist ei tohi vaidlusosaline pidada ebasõbralikuks aktiks.

Artikkel 4

Vahendaja ülesanne on püüda lahendada vaidlusse sattunud riikide vastastikuseid nõudeid ja leevendada riikide vahel tekkinud vaenutundeid.

Artikkel 5

Vahendustegevus lõpeb, kui üks vaidluspool või vahendaja ise on jõudnud selgusele, et pakutavaid lepitusabinõusid ei aktsepteerita.

Artikkel 6

Headel teenetel ja vahendusel, mida rakendatakse kas vaidlusosaliste palvel või vaidluses mitteosalevate riikide algatusel, on üksnes nõuandev tähendus, see ei ole asjaosaliste suhtes siduv.

Artikkel 7

Vahendusega nõustumine ei too kaasa mobilisatsiooni või sõjaks valmistumise muude toimingute katkestamist, edasilükkamist või takistamist, kui ei ole kokku lepitud teisiti.

Kui vahendusega nõustutakse pärast vaenutegevuse algust, ei katkestata seetõttu käimasolevaid sõjalisi operatsioone, kui selles ei ole kokku lepitud muudel alustel.

Artikkel 8

Kui asjaolud võimaldavad, soovivad osalisriigid rakendada järgmisi vahenduse erimeetmeid.

Rahu ohustava tõsise vaidluse puhul valib kumbki vaidlusse sattunud riik teda esindava vahendajariigi, kellele usaldatakse ülesanne suhelda otse teise poole valitud vahendajariigiga, vältimaks rahumeelsete suhete katkemist.

Nimetatud vahendajate volituste ajal, mis reeglina ei ületa kolmekümnet päeva, hoiduvad vaidlusosalised igasugusest otsesuhtlemisest vaidlusaluses valdkonnas; sellealane suhtlemine antakse täielikult üle vahendajariikidele. Vahendajariigid peavad tegema kõik jõupingutused vaidluse lahendamiseks.

Kui rahumeelsed suhted on ilmselt katkenud, on nende riikide ühine ülesanne kasutada kõiki võimalusi rahu taastamiseks.

III osa RAHVUSVAHELISED UURIMISKOMISJONID

Artikkel 9

Rahvusvaheliste vaidluste puhul, mis ei riiva riikide väärikust ega olulisi huve ning on tekkinud asjaolude erisugusest hindamisest, peavad osalisriigid vajalikuks ja soovitavaks, et pooled, kel ei ole õnnestunud diplomaatilisi vahendeid kasutades kokkuleppele jõuda, peaksid võimaluse korral ellu kutsuma rahvusvahelise uurimiskomisjoni, et igakülgse erapooletu uurimisega asjaolusid selgitades vaidluste lahendamist hõlbustada.

Artikkel 10

Rahvusvaheline uurimiskomisjon moodustakse vaidlusosaliste riikide vahel eraldi sõlmitud lepingu alusel.

Uurimiskokkuleppega määratakse uuritavad asjaolud, komisjoni moodustamise viis ja tähtaeg ning komisjoni liikmete volituste ulatus.

Vajaduse korral määratakse kokkuleppega ka komisjoni asukoht ja asukoha muutmise õigus, komisjoni töökeel ja keeled, milles võib komisjoni poole pöörduda, samuti tähtaeg, mille jooksul peavad pooled esitama oma avalduse asjaolude kohta, ning kõik muud kokkulepitud tingimused.

Kui pooled peavad vajalikuks nõunike nimetamist, määrab uurimiskokkulepe nende valiku alused ja pädevuse ulatuse.

Artikkel 11

Kui uurimiskokkuleppega komisjoni asukohta määratud ei ole, on komisjoni asukoht Haagis.

Komisjon võib juba kokkulepitud asukohta muuta üksnes poolte nõusolekul.

Kui uurimiskokkuleppega ei ole määratud kasutatavaid keeli, määrab need komisjon.

Artikkel 12

Teistsuguse kokkuleppe puudumisel moodustatakse uurimiskomisjon käesoleva konventsiooni artiklites 45 ja 57 ettenähtud viisil.

Artikkel 13

Kui mõni komisjoni liikmetest või määratud nõunikest sureb või astub tagasi või ei saa muul põhjusel oma ülesandeid täita, täidetakse vabanenud koht selle isiku ametissenimetamisel kohaldatud korra kohaselt.

Artikkel 14

Pooltel on õigus määrata uurimiskomisjoni oma eriesindajad, kes esindavad pooli ja tegutsevad vahendajatena poolte ja komisjoni vahel.

Pooled võivad teha oma huvide esindamise ja kaitsmise komisjoni ees ülesandeks ka oma valitud nõustajatele või advokaatidele.

Artikkel 15

Alalise Vahekohtu Rahvusvaheline Büroo tegeleb Haagis asuvate komisjonide asjaajamisega ja annab osalisriikide käsutusse oma ametiruumid ja personali, et uurimiskomisjonil oleks võimalik neid kasutada.

Artikkel 16

Kui komisjoni asukoht on mujal kui Haagis, määrab komisjon peasekretäri, kelle büroo tegeleb komisjoni asjaajamisega.

Asjaajamisbüroo ülesanne on teha esimehe juhtimisel komisjoni istungiteks vajalikke ettevalmistusi, valmistada ette protokollid ja pidada menetluse kestel arhiivi, mis antakse hiljem üle Rahvusvahelisele Büroole Haagis.

Artikkel 17

Kui pooled ei määra teistsuguseid reegleid, soovivad osalisriigid kohaldada uurimismenetluses komisjoni moodustamiseks ja selle töö hõlbustamiseks järgmisi reegleid.

Artikkel 18

Komisjon otsustab uurimiskokkuleppega ning käesoleva konventsiooniga lahendamata jäetud menetluse üksikasjad ja korraldab tõendite käsitlemise formaalsused.

Artikkel 19

Uurimise käigus tuleb ära kuulata mõlemad pooled.

Kumbki pool edastab kindlaksmääratud tähtjaks komisjonile ja teisele poolele kokkuvõtte vaidluse asjaoludest, kui niisugune kokkuvõte on olemas, ja kõigil juhtudel kõik materjalid ning kirjalikud ja muud dokumendid, mida ta peab tõe väljaselgitamisel asjakohaseks, samuti tunnistajate ja ekspertide nimekirja, keda ta soovib lasta ära kuulata.

Artikkel 20

Poolte nõusolekul võib komisjon viia oma asukoha ajutiselt üle ükskõik missugusesse kohta, kui ta peab seda uurimisabinõu vajalikuks, või saata sinna oma liikmeid. Selleks tuleb taotleda nõusolekut sellelt riigilt, kelle territooriumil kavatakse uurimistoiminguid teha.

Artikkel 21

Igasugune faktilise asjaolu tuvastamine ja paikkonna vaatlus peab toimuma poolte esindajate ja nõustajate juuresolekul või pärast seda, kui viimased on nõuetekohaselt juurde kutsutud.

Artikkel 22

Komisjonil on õigus nõuda pooltelt oma hinnangu kohaselt asjakohast informatsiooni ja selgitusi.

Artikkel 23

Pooled kohustuvad osutama uurimiskomisjonile võimalikult ulatuslikku abi ja teeneid, et komisjon saaks asjaoludest täieliku ülevaate ja suudaks neid asjakohaselt hinnata.

Nad kohustuvad oma siseriikliku õiguse alusel võtma kõiki meetmeid, et kindlustada nende territooriumil viibivate komisjoni poolt välja kutsutud tunnistajate ja ekspertide kohaleilmumine.

Kui tunnistajatel või ekspertidel ei ole võimalik komisjoni ette ilmuda, korraldavad pooled neilt tunnistuste võtmise omamaiste pädevate ametiisikute poolt.

Artikkel 24

Kõigi teadete kättetoimetamiseks kolmanda osalisriigi territooriumil pöördub komisjon otse nimetatud riigi valitsuse poole. Sama nõue kehtib ka toimingute puhul, mis tuleb tõendite kogumiseks teha kohapeal.

Niisugused taotlused täidetakse määral, mida võimaldavad selle riigi seadused. Riik ei saa taotlust tagasi lükata, välja arvatud juhul, kui see riik leiab, et taotlus võib kahjustada riigi suveräänseid õigusi või julgeolekut.

Komisjonil on igal ajal õigus tegutseda selle riigi vahendusel, kelle territooriumil ta oma istungeid peab.

Artikkel 25

Tunnistajad ja eksperdid kutsutakse välja poolte taotlusel või komisjoni algatusel selle riigi valitsuse vahendusel, kelle territooriumil nad asuvad.

Tunnistajad kuulatakse ära eraldi ja üksteise järel esindajate ja õigusnõustajate juuresolekul komisjoni kehtestatud järjekorras.

Artikkel 26

Tunnistajate küsitlemise viib läbi esimees.

Niivõrd, kui võrd see on tõe väljaselgitamiseks vajalik, võivad komisjoni liikmed esitada igale tunnistajale küsimusi, kui nad peavad vajalikuks täpsustada tunnistaja ütlusi või saada igakülgselt teavet tunnistajaga seotud asjaolude kohta.

Poolte esindajad ja õigusnõustajad ei või tunnistajat ütluste andmisel katkestada ega esitada talle küsimusi otse; nad võivad esitada tunnistajale asjakohaseks peetavaid lisaküsimusi üksnes esimehe kaudu.

Artikkel 27

Tunnistaja ei või kasutada ütluste andmisel kirjalikult ettevalmistatud mustandit. Esimees võib lubada tunnistajal kasutada märkmeid või dokumente üksnes juhul, kui käsitletavate asjaolude olemusest tulenevalt on abimaterjalide kasutamine vajalik.

Artikkel 28

Tunnistaja ütluste kohta koostatakse istungi kestel protokoll, mis loetakse tunnistajale ette. Tunnistaja võib selles teha omapoolseid muudatusi ja täiendusi, mis lisatakse tema ütluste lõppu.

Kui tunnistajale on tema ütluste protokoll täies ulatuses ette loetud, palutakse tal sellele alla kirjutada.

Artikkel 29

Esindajatel on õigus esitada menetluse käigus või selle lõpetamisel komisjonile ja teisele poolele kirjalikke avaldusi, nõudeid või asjaolude kokkuvõtteid, mida nad peavad tõe väljaselgitamise seisukohalt vajalikuks.

Artikkel 30

Komisjoni nõupidamised on kinnised ning salajased.

Kõik otsused tehakse komisjoni liikmete häälteenamusega.

Kui mõni liige keeldub hääletamisest, tuleb see keeldumine protokollida.

Artikkel 31

Komisjoni istungid on kinnised, tema protokolle ja muid menetlusega seotud dokumente ei avaldata, välja arvatud juhul, kui komisjon poolte nõusolekul nii otsustab.

Artikkel 32

Pärast seda, kui pooled on esitanud kõik oma selgitused ja tõendid ning kui kõik tunnistajad on ära kuulatud, kuulutab esimees menetluse lõppenuks. Seejärel läheb komisjon nõu pidama ja raportit koostama.

Artikkel 33

Raportile kirjutavad alla kõik komisjoni liikmed.

Kui üks liikmetest keeldub raportile alla kirjutamast, märgitakse see raportis ära, kuid see asjaolu ei muuda raportit kehtetuks.

Artikkel 34

Komisjoni raport loetakse ette avalikul istungil, kus osalevad või kuhu on nõuetekohaselt kutsutud poolte esindajad ja õigusnõustajad.

Raporti üks eksemplar antakse kummalegi poolele.

Artikkel 35

Komisjoni raport piirdub tuvastatud faktiliste asjaolude esitamisega, sellel puudub siduva lahendi iseloom. Raportis asjaolude tuvastamisele tagajärgede andmisel on pooltel täielik vabadus.

Artikkel 36

Pooled kannavad kumbki oma kulud ning võrdsetes osades Komisjoniga seotud kulud.

IV osa RAHVUSVAHELINE VAHEKOHTUS

I peatükk **Vahekohtu süsteem**

Artikkel 37

Rahvusvahelise vahekohtupidamise eesmärk on riikidevaheliste vaidluste lahendamine seaduslikkuse põhimõtte alusel ja riikide endi valitud kohtunike poolt.

Pöördumine vahekohtu poole hõlmab endas kohustust allutada ennast heas usus vahekohtu otsusele.

Artikkel 38

Juriidilistes küsimustes, eriti rahvusvaheliste konventsioonide tõlgendamisel ja kohaldamisel tunnustavad osalisriigid vahekohtupidamist kui kõige efektiivsemat ja samal ajal kõige õiglasemat viisi lahendada vaidlusi, mida pole õnnestunud lahendada diplomaatiliste vahenditega.

Sellest tulenevalt on soovitatav, et eespool nimetatud küsimustes vaidluste tekkimise korral pöörduksid osalisriigid vahekohtu poole alati, kui asjaolud seda võimaldavad.

Artikkel 39

Vahekohtukokkuleppe võib sõlmida nii juba tekkinud kui ka tulevikus tekkida võivaid vaidlusi silmas pidades.

See võib hõlmata kõiki või üksnes teatud laadi vaidlusküsimusi.

Artikkel 40

Sõltumata kahe- või mitmepoolsetest lepetest, mis sõnaselgelt näevad osalisriikide jaoks kohustuslikuna ette pöördumise Vahekohtusse, jätavad asjaomased riigid endale õiguse sõlmida uusi üld- või erileppeid laiendamaks kohustuslikku vahekohtupidamist kõigile juhtumitele, mida nad peavad võimalikuks sellele allutada.

II peatükk **Alaline Vahekohus**

Artikkel 41

Et lihtsustada kohest pöördumist vahekohtu poole selliste rahvusvaheliste erimeelsuste korral, mida pole õnnestunud lahendada diplomaatilisel teel, kohustuvad osalisriigid ülal pidama esimese rahukonverentsi poolt moodustatud Alalist Vahekohut, kelle poole võib pöörduda igal ajal ja kes tegutseb käesoleva konventsiooniga kehtestatud menetluskorra kohaselt, kui pooled ei ole määranud teisiti.

Artikkel 42

Alaline Vahekohus on pädev arutama kõiki vahekohtuvaidlusi, kui pooled ei lepi kokku muu eritribunali moodustamises.

Artikkel 43

Alaline Vahekohus asub Haagis.

Vahekohtu sekretariaadina toimib rahvusvaheline büroo. See tegutseb sõltuvalt vahekohtu istungitest kommunikatsioonikanalina, peab arhiive ja teostab kõiki asjaajamisega seotud toiminguid.

Osalisriigid kohustuvad viivitamata edastama büroole kinnitatud koopia kõigist omavahel kokkulepitud vahekohtupidamise tingimustest ja kõigist neid puudutavatest vahekohtu eritribunali otsustest.

Ühtlasi kohustuvad osalisriigid teavitama bürood seadustest, määrustest ja dokumentidest, millest nähtub vahekohtu lahendite täideviimine.

Artikkel 44

Iga osalisriik nimetab kuni neli isikut, kes on tuntud oma teadmiste poolest rahvusvahelise õiguse alal, kellel on kõrged kõlblised omadused ja kes on valmis tegutsema vahekohtunikuna.

Sel viisil valitud isikud kantakse vahekohtu liikmetena nimekirja, millest Büroo teavitab kõiki osalisriike.

Büroo teavitab osalisriike kõigist muudatustest vahekohtunike nimekirjas.

Kaks või enam riiki võivad omavahelisel kokkuleppel valida ühe või rohkem liikmeid ühiselt.

Eri riigid võivad valida ühe ja sama isiku.

Vahekohtu liikmed nimetatakse ametisse kuueks aastaks. Liikmete ametiaega võib pikendada.

Kui vahekohtu liige sureb või lahkub ametist, täidetakse vabanenud koht selle liikme ametissenimetamisel kohaldatud protseduuri kohaselt. Sel juhul hakkab kuueaastane ametiaeg kulgema uuest määramisest arvates.

Artikkel 45

Kui osalisriigid soovivad nende vahel tekkinud vaidluse lahendamiseks pöörduda Alalisse Vahekohtusse, tuleb vahekohtunikud, kes kutsutakse moodustama selle vaidluse lahendamiseks pädevat vahekohtu koosseisu, valida kohtu kõigi liikmete hulgast.

Kui pooled ei jõua läbirääkimiste teel vahekohtu koosseisu osas kokkuleppele, toimitakse järgmiselt:

Kumbki pool nimetab kaks vahekohtunikku, kellest ainult üks võib olla selle riigi kodanik või valitud selle riigi poolt Alalise Vahekohtu liikmeteks nimetatud isikute seast. Need vahekohtunikud valivad ühiselt vahekohtu eesistuja.

Häälte võrdse jagunemise korral usaldatakse vahekohtu eesistuja valimine kolmandale riigile, kes valitakse poolte kokkuleppel.

Kui selles küsimuses ei jõuta üksmeelele, valib kumbki pool erineva riigi ning need riigid valivad omavahelisel kokkuleppel vahekohtu eesistuja.

Kui ka need kaks riiki ei suuda kahe kuu jooksul kokkuleppele jõuda, esitab kumbki neist kaks kandidaati Alalise Vahekohtu liikmete hulgast, välja arvatud poolte nimetatud liikmed, kusjuures keegi neist ei või olla asjaosaliste riikide kodanik. Loosi teel otsustatakse, kumb sel viisil esitatud kandidaatidest saab vahekohtu eesistujaks.

Artikkel 46

Pärast vahekohtu koosseisu moodustamist teevad pooled büroole teatavaks oma otsuse pöörduda Alalise Vahekohtu poole, esitades seejuures oma vahekohtukokkuleppe teksti ja vahekohtunike nimed.

Büroo edastab viivitamatult igale vahekohtunikule vahekohtukokkuleppe ja vahekohtu koosseisu ülejäänud liikmete nimed.

Vahekohtukoosseis tuleb kokku poolte määratud kuupäeval. Büroo teeb kokkutulekuks vajalikud ettevalmistused.

Vahekohtukoosseisu liikmetel on nende ülesannete täitmisel ja väljaspool oma koduriiki diplomaatilised privileegid ja puutumatus.

Artikkel 47

Büroo on volitatud andma oma ametiruumid ja personali iga vahekohtukoosseisu kokkukutsumiseks osalisriikide käsutusse.

Alalise Vahekohtu pädevust võib õigusaktides sätestatud tingimustel laiendada ka konventsiooniga mitteühinenud riikide vahelistele või osalisriikide ja konventsiooniga mitteühinenud riikide vahelistele vaidlustele, kui pooled on Alalise Vahekohtu poole pöördumises kokku leppinud.

Artikkel 48

Juhul kui kahe või enama osalisriigi vahel ähvardab puhkeda tõsine vaidlus, peavad osalisriigid oma kohuseks tuletada asjaomastele riikidele meelde võimalust pöörduda alalise vahekohtu poole.

Seejuures teatavad nad, et vaidlusse sattunud pooltele käesoleva konventsiooni sätete meeldetuletamist ja üleüldise rahu nimel Alalise Vahekohtu poole pöördumise soovitus tuleb käsitada üksnes heade teenetena.

Kahe riigi vaidluse korral võib üks neist alati esitada rahvusvahelisele büroole noodi, milles ta teatab, et on valmis andma vaidluse vahekohtu otsustada.

Büroo peab niisugusest teadaandest viivitamatult teist poolt informeerima.

Artikkel 49

Alalisel haldusnõukogul, mis koosneb osalisriikide Haagi akrediteeritud diplomaatilistest esindajatest ja Hollandi välisministrist, kes tegutseb Nõukogu esimehena, lasub ülesanne juhtida rahvusvahelist bürood ja teostada selle üle järelevalvet.

Nõukogu kehtestab oma asjaajamiskorra ja teised vajalikud eeskirjad.

Nõukogu otsustab ka kõik Alalise Vahekohtu tegevusega kaasnedavad haldusküsimused.

Nõukogul on täielik volitus nimetada ametisse Büroo ametnikud ja teenistujad, peatada nende teenistus ajutiselt või eemaldada nad oma ülesannete täitmiselt.

Nõukogu määrab kindlaks kõik tasud ja palgad ja teostab järelevalvet eelarve kasutamise üle.

Korra kohaselt kokkukutsutud koosolekul piisab üheksa liikme kohalolekust, et anda nõukogu otsustele õiguslik tähendus. Otsused võetakse vastu häälteenamusega

Nõukogu edastab oma üldkehtivad määrused viivitamata osalisriikidele. Igal aastal esitab ta neile ka aruande Alalise Vahekohtu tegevuse ja asjaajamise ning eelarve kasutamise kohta. Aruanne sisaldab ka kokkuvõtet osalisriikide poolt artikli 43 lõigete 3 ja 4 kohaselt büroole edastatud dokumentide põhisisust.

Artikkel 50

Büroo kulusid kannavad osalisriigid samades proportsioonides, mis on ette nähtud Ülemaailmse Postiliidu Rahvusvahelise Büroo puhul.

Kulusid, mida tuleb kanda konventsiooniga ühinevatel riikidel, arvestatakse nende ühinemise jõustumise päevast alates.

III peatükk Vahekohtu menetluskord

Artikkel 51

Eesmärgiga soodustada vahekohtupidamise arengut on osalisriigid kokku leppinud alljärgnevates reeglites, mida kohaldatakse vahekohtu menetluses juhul, kui pooled ei ole kokku leppinud teistsugustes reeglites.

Artikkel 52

Vahekohtu poole pöördudes sõlmivad riigid vahekohtukokkuleppe, milles on selgelt määratletud vaidluse ese, vahekohtunike nimetamise tähtaeg, artiklis 63 nimetatud teate edastamise vorm, kord ja aeg ning summa suurus, mille kumbki pool peab kulude katmiseks ettemaksuna deponeerima.

Vajaduse korral määrab vahekohtukokkulepe ka vahekohtunike nimetamise korra, kõik vahekohtukoosseisu võimalikud erivolitused, selle kokkutuleku koht, vahekohtu töökeele ja need keeled, mida võib vahekohtu poole pöördumisel kasutada ning kõik muud poolte kokkulepitud tingimused.

Artikkel 53

Alaline Vahekohus on pädev kinnitama vahekohtukokkuleppe, kui pooled on kokku leppinud pöörduda selles asjas Alalise Vahekohtu poole.

Alaline Vahekohus on pädev asja arutama ka ainult ühe poole taotluse alusel, kui eelnevalt on nurjunud kõik püüded jõuda üksmeelele diplomaatiliste kanalite kaudu ja tegemist on:

1. vaidlusega, mis on hõlmatud pärast käesoleva konventsiooni jõustumist sõlmitud või uuendatud üldise vahekohtukokkuleppega, mis näeb ette igal vaidlusjuhtumil vahekohtu kokkuleppe sõlmimise ja mis ei välista otseselt ega kaudselt selle Alalise Vahekohtu pädevust seda kinnitada. Alalise Vahekohtu poole ei saa aga pöörduda, kui vaidluse teine pool teatab, et tema arvates ei kuulu vaidlus selliste hulka, mida saab esitada kohustuslikule vahekohtule, välja arvatud juhul, kui vahekohtukokkulepe annab vahekohtule volituse otsustada see eelküsimuse korras.

2. vaidlusega, mis puudutab ühe osalisriigi poolt teiselt osalisriigilt oma kodaniku kasuks sissenõutavat lepingulist kohustust ja mille puhul on nõustunud ettepanekuga anda vaidlus lahendada vahekohtule. Seda sätet ei kohaldata, kui ettepanekuga nõustumine on seotud tingimusega, et vahekohtu kokkulepe kinnitatakse mõnel muul viisil.

Artikkel 54

Eelmises artiklis nimetatud juhtumite puhul kinnitab vahekohtu kokkuleppe viieliikmeline komisjon, kes valitakse artikli 45 lõigetes 3 kuni 6 sätestatud korras.

Viies liige on ametiülesande tõttu komisjoni esimees.

Artikkel 55

Vahekohtuniku ülesanded võib anda ühele vahekohtunikule või mitmele vahekohtunikule, kelle pooled oma äranägemisel või käesoleva konventsiooni kohaselt asutatud Alalise Vahekohtu liikmete hulgast valivad.

Kui pooled ei suuda vahekohtu koosseisu moodustamisel kokkuleppele jõuda, järgitakse artikli 45 lõigetes 3 kuni 6 ettenähtud korda.

Artikkel 56

Kui vahekohtunikuks valitakse isevalitseja või riigipea, määrab vahekohtu menetluse kindlaks tema.

Artikkel 57

Vahekohtu eesistuja on vahekohtukoosseisu esimees oma ametikoha tõttu.

Kui vahekohtukoosseisu ei kuulu eesistuja, määrab vahekohus oma esimehe ise.

Artikkel 58

Kui komisjon kinnitab artikli 54 kohaselt vahekohtukokkuleppe ja ei ole kokku lepitud teisiti, moodustab komisjon vahekohtukoosseisu ise.

Artikkel 59

Kui üks vahekohtunikest sureb, lahkub ametist või ei suuda muul põhjusel oma ülesandeid täita, täidetakse vabanenud koht selle liikme ametissenimetamisel kohaldatud protseduuri kohaselt.

Artikkel 60

Vahekohus peab oma istungeid Haagis, kui pooled ei ole määranud teisiti.

Vahekohus võib oma istungeid pidada kolmanda riigi territooriumil ainult viimase nõusolekul.

Vahekohus saab juba kindlaksmääratud istungite paika muuta üksnes poolte nõusolekul.

Artikkel 61

Kui vahekohtukokkuleppes ei ole menetluses kasutatavaid keeli määratud, määrab need vahekohus.

Artikkel 62

Pooltel on õigus määrata vahekohtu juurde eriesindajad, kes tegutsevad vahendajatena nende ja vahekohtu vahel.

Lisaks on pooltel õigus usaldada oma õiguste ja huvide kaitsmine vahekohtus enda nimetatud õigusnõustajatele või advokaatidele.

Alalise Vahekohtu liikmed võivad tegutseda esindajatena, õigusnõustajatena või advokaatidena üksnes selle riigi nimel, kes nad on Alalise Vahekohtu liikmeteks nimetanud.

Artikkel 63

Üldjuhul koosneb vahekohtu menetlus kahest selgelt piiritletud etapist: kirjalikust eelmenetlusest ja asja suulisest arutamisest.

Kirjaliku eelmenetluse käigus edastavad vaidluspoolte esindajad vahekohtu liikmetele ja vastaspoolele hagi ja vastuhagi ning vajaduse korral ka repliigid; pooled lisavad selle juurde kõik antud asjas tähtsust omavad dokumentaalsed tõendid. Nimetatud dokumendid edastatakse otse või rahvusvahelise büroo vahendusel vahekohtukokkuleppes ettenähtud tähtaaja jooksul ja korras.

Vahekohtu kokkuleppes ettenähtud tähtaega võib pikendada poolte vastastikusel kokkuleppel või vahekohtu poolt, kui viimane peab seda õiglase lahendini jõudmiseks vajalikuks.

Asja suulisel arutamisel kantakse vahekohtus suuliselt ette poolte väited.

Artikkel 64

Ühe poole esitatud iga dokumendi kinnitatud ärakiri tuleb edastada teisele poolele.

Artikkel 65

Kui ei ilmne erilisi asjaolusid, ei tule vahekohus kokku enne eelmenetluse lõppu.

Artikkel 66

Asja suulist arutelu juhatab esimees. Arutelud on avalikud üksnes juhul, kui nii on otsustanud vahekohus poolte nõusolekul.

Arutelu protokollivad esimehe määratud sekretärid. Protokollile kirjutavad alla esimees ja üks sekretäridest ning sellel on iseseisva avaliku tõendi tähendus.

Artikkel 67

Peale eelmenetluse lõppu on vahekohtul õigus keelduda arvesse võtmast uusi taotlusi ja dokumente, mida üks pool soovib vahekohtule esitada ilma teise poole nõusolekuta.

Artikkel 68

Vahekohus võib arvesse võtta uusi dokumente, millele juhivad tema tähelepanu poolte esindajad või õigusnõustajad.

Sellisel juhul on vahekohtul õigus nõuda asjaomaste dokumentide esitamist, kuid ta on kohustatud sellest teavitama ka vastaspoolt.

Artikkel 69

Vahekohus võib lisaks nõuda poolte esindajatelt kõigi asjaomaste kirjalike dokumentide esitamist ja kõiki vajalikke selgitusi. Keeldumise korral võtab vahekohus selle asjaolu teadmiseks.

Artikkel 70

Poolte esindajatel ja õigusnõustajatel on õigus esitada vahekohtule suuliselt kõik argumendid ja taotlused, mida nad oma väidete kaitsmisel asjakohaseks peavad.

Artikkel 71

Neil on õigus esitada vastuväiteid ja vaheküsimusi. Vahekohtu otsus on nendes küsimustes lõplik ega saa olla edasiste vaidluste esemeks.

Artikkel 72

Vahekohtu liikmetel on õigus esitada poolte esindajatele ja õigusnõustajatele küsimusi ja nõuda neilt selgitusi ebaselgete asjaolude või väidete kohta.

Vahekohtu liikmete poolt asja arutamise käigus esitatud küsimusi ega märkusi ei käsitata vahekohtu ega selle üksikute liikmete seisukohtadena.

Artikkel 73

Vahekohtul on õigus määrata oma pädevus vahekohtukokkuleppe ja teiste asjas kohaldamisele tulevate kokkulepete tõlgendamisel ning õiguspõhimõtete kohaldamisel.

Artikkel 74

Vahekohtul on õigus võtta vastu menetlusreegleid asja arutamise korraldamiseks, otsustada poolte lõplike seisukohtade esitamise vormi, korra ja tähtaegade üle ning teha tõendite uurimiseks ja hindamiseks vajalikke muid toiminguid.

Artikkel 75

Poold kohustuvad andma vahekohtukoosseisule asja lahendamiseks vajalikku teavet nii täielikus ulatuses nagu nad võimalikuks peavad.

Artikkel 76

Teadete kättetoimetamiseks kolmanda osalisriigi territooriumil peab vahekohtukoosseis pöörduma otse selle riigi valitsuse poole. Sama nõue kehtib ka meetmete suhtes, mida võetakse tõendite kogumiseks kohapeal.

Sellekohased taotlused täidab taotluse saanud riik niivõrd, kui võrd seda võimaldavad tema siseriiklike seaduste kohased vahendid. Neid taotlusi võib tagasi lükata üksnes juhul, kui asjaomane riik peab neid oma suveräänsusele ja julgeolekule ohtlikeks.

Vahekohtul on alati õigus tegutseda selle riigi vahendusel, kelle territooriumil ta oma istungeid peab.

Artikkel 77

Kui poolte esindajad ja nõustajad on esitanud oma selgitused ja oma väiteid kinnitavad tõendid, kuulutab esimees asja arutamise lõppenuks.

Artikkel 78

Vahekohus arutab asja kinniste uste taga ja tema nõupidamised on salajased. Kõik otsused tehakse vahekohtu liikmete häälteenamusega.

Artikkel 79

Vahekohtu otsuses tuleb ära näidata kaalutlused, millel otsus põhineb. Otsus sisaldab vahekohtunike nimesid ning sellele kirjutavad alla esimees ja büroo juhataja või sekretär, kes tegutseb viimase ülesannetes.

Artikkel 80

Otsus loetakse ette avalikul istungil, kus on kohal või kuhu on nõuetekohaselt kutsutud poolte esindajad ja nõustajad.

Artikkel 81

Nõuetekohaselt väljakuulutatud ja poolte esindajatele teatavaks tehtud otsus on vaidluse asjas lõplik ega kuulu edasikaebamisele.

Artikkel 82

Kõik vaidlused, mis tekivad poolte vahel otsuse tõlgendamise ja täitmise üle, peab lahendama otsuse teinud vahekohtukoosseis, kui ei ole kokku lepitud teisiti.

Artikkel 83

Pooled võivad jätta endale vahekohtukokkuleppes õiguse taotleda vahekohtu otsuse teistmist.

Sel juhul ja teistsuguse kokkuleppe puudumisel tuleb taotlus esitada sellele otsuse teinud vahekohtukoosseisule. Asja teistmist saab taotleda üksnes selliste uute asjaolude ilmnemisel, millel arvatakse olevat otsusele oluline mõju ja mida asja arutamise lõpetamisel ei teadnud ei vahekohus ega asja teistmist taotlev pool.

Teistmismenetluse võib alata üksnes vahekohtukoosseisu otsusega, millest sõnaselgelt nähtub eelmises lõikes nimetatud tunnustega uus, taotluse esitamist õigustav asjaolu.

Vahekohtu kokkulepe määrab ka tähtaja, mille jooksul tuleb asja teistmise taotlus esitada.

Artikkel 84

Vahekohtu otsus on siduv ainult vaidluspoolte suhtes.

Kui vaidlus puudutab mingi konventsiooni tõlgendamist, millega peale vaidlusosaliste riikide on ühinenud ka teised riigid, informeerivad nad sellest viivitamatult ka teisi konventsioonile allakirjutanud riike. Kõigil neil riikidel on õigus menetluses astuda. Kui üks või mitu riiki seda õigust kasutavad, on kohtuotsuses sisalduv tõlgendus siduv ka nende suhtes.

Artikkel 85

Kumbki pool kannab oma kulud ise, vahekohtu menetluskulud kannavad pooled võrdset.

IV peatükk Vahekohtu lihtmenetlus

Artikkel 86

Et lihtsustada vahekohtu tööd vaidlustes, mille puhul võib kohaldada lihtmenetlust, võtavad osalisriigid vastu järgmised reeglid, mida kohaldatakse teistsuguste kokkulepete puudumisel ja reservatsiooniga, et III peatüki sätteid kohaldatakse niivõrd, kui võrd need ei ole alljärgneva vastuolus.

Artikkel 87

Kumbki vaidluspool nimetab ühe vahekohtuniku. Sel viisil nimetatud kaks vahekohtunikku valivad vahekohtu eesistuja. Kui nad kokkuleppele ei jõua, esitab kumbki kaks kandidaati Alalise Vahekohtu liikmete hulgast, kelleks ei või olla kummagi poole enda nimetatud liikmed ega kummagi riigi kodanikud; vahekohtu eesistuja valitakse sel viisil esitatud kandidaatide seast loosi teel.

Eesistuja juhatab esimehena vahekohtukoosseisu, mille otsused võetakse vastu häälteenamusega.

Artikkel 88

Kui eelnevalt ei ole kokku lepitud teisiti, määrab vahekohtukoosseis kohe pärast moodustamist tähtaja, mille jooksul tuleb pooltel esitada vahekohtule kirjalikult oma seisukohad.

Artikkel 89

Kumbagi poolt esindab vahekohtus tema esindaja, kes tegutseb vahendajana vahekohtu ja teda ametisse nimetanud valitsuse vahel.

Artikkel 90

Menetlus toimub üksnes kirjalikult. Pooltel on siiski õigus taotleda tunnistajate ja ekspertide väljakutsumist. Vahekohtul on omakorda õigus nõuda suulisi selgitusi poolte esindajatelt, samuti ekspertidelt ja tunnistajatelt, kelle ilmumist Vahekohtusse ta vajalikuks peab.

V peatükk Lõppsätted

Artikkel 91

Käesolev konventsioon asendab pärast ratifitseerimist osalisriikide vahel 29. juulil 1899. aastal sõlmitud rahvusvaheliste vaidluste rahumeelse lahendamise konventsiooni.

Artikkel 92

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse niipea kui võimalik.

Ratifitseerimiskirjad deponeeritakse Haagis.

Esimeste ratifitseerimiskirjade deponeerimine kantakse verbaalprotokoll, millele kirjutavad alla selles osalevate riikide esindajad ja Hollandi välisminister. Järgmised ratifitseerimiskirjad deponeeritakse Hollandi valitsusele esitatava kirjaliku teatega, millele on lisatud ratifitseerimisdokument.

Verbaalprotokoll nõuetekohaselt kinnitatud ärakiri esimeste ratifitseerimiskirjade deponeerimise kohta ning eelmises lõikes nimetatud teadete ja ratifitseerimisdokumentide kohta edastatakse diplomaatiliste kanalite kaudu viivitamatult Hollandi valitsusele, Teisele rahukonverentsile kutsutud riikidele ning konventsiooniga ühinenud riikidele. Eelmises lõikes nimetatud juhtudel teavitab eelnimetatud valitsus samaaegselt riike teate kättesaamise kuupäevast.

Artikkel 93

Teisele rahukonverentsile kutsutud riigid, kes ei ole käesolevale konventsioonile alla kirjutanud, võivad konventsiooniga ühineda.

Konventsiooniga ühineda sooviv riik teatab kirjalikult Hollandi valitsusele oma kavatsusest ja edastab talle ühinemisdokumendi, mis deponeeritakse eelnimetatud valitsuse arhiivis.

Nimetatud valitsus edastab viivitamatult kõigile teistele Teisele rahukonverentsile kutsutud riikidele selle teate kinnitatud ärakirja ning ühinemisdokumendi, märkides ära ka teate kättesaamise kuupäeva.

Artikkel 94

Tingimused, mille kohaselt Teisele rahukonverentsile mittekutsutud riigid võivad konventsiooniga ühineda, määratakse osalisriikide vahel edaspidi sõlmitava kokkuleppega.

Artikkel 95

Käesolev konventsioon jõustub esimeste ratifitseerimiskirjade deponeerimisel osalenud riikide suhtes kuuekümnendal päeval pärast nimetatud deponeerimise verbaalprotokoll koostamist ning riikide suhtes, kes ratifitseerivad konventsiooni või ühinevad sellega hiljem, kuuekümnendal päeval pärast seda, kui Hollandi valitsus on nende ratifitseerimisteate või nende ühinemisdokumendi kätte saanud.

Artikkel 96

Kui osalisriik soovib konventsiooni denonsseerida, tuleb denonsseerimisest kirjalikult teatada Hollandi valitsusele, kes viivitamatult edastab teate kinnitatud ärakirja kõigile teistele riikidele, informeerides neid ka teate kättesaamise kuupäevast.

Denonsseerimine kehtib üksnes sellest teatanud riigi suhtes ja jõustub pärast aasta möödumist päevast, mil Hollandi valitsus on teate kätte saanud.

Artikkel 97

Hollandi Välisministeeriumis peetav register sisaldab artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt jõustunud ratifitseerimiskirjade deponeerimise kuupäevi, samuti ühinemisteade (artikkel 93 lõige 2) või denonsseerimisteade (artikkel 96 lõige 1) kättesaamise kuupäevi.

Igal osalisriigil on õigus nimetatud registriga tutvuda ja saada sellest kinnitatud väljavõtteid.

Selle kinnituseks on täievolilised esindajad konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud 18. oktoobril 1907. aastal Haagis ühes eksemplaris, mis antakse hoiule Hollandi valitsuse arhiivi ja mille kinnitatud ärakirjad edastatakse osalisriikidele diplomaatiliste kanalite kaudu.

CONVENTION FOR THE PACIFIC SETTLEMENT OF INTERNATIONAL DISPUTES

Adopted 18 October 1907 at the Hague

His Majesty the German Emperor, King of Prussia; the President of the United States of America; the President of the Argentine Republic; His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc., and Apostolic King of Hungary; His Majesty the King of the Belgians; the President of the Republic of Bolivia; the President of the Republic of the United States of Brazil; His Royal Highness the Prince of Bulgaria; the President of the Republic of Chile; His Majesty the Emperor of China; the President of the Republic of Colombia; the Provisional Governor of the Republic of Cuba; His Majesty the King of Denmark; the President of the Dominican Republic; the President of the Republic of Ecuador; His Majesty the King of Spain; the President of the French Republic; His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; His Majesty the King of the Hellenes; the President of the Republic of Guatemala; the President of the Republic of Haiti; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; His Royal Highness the Grand Duke of Luxembourg, Duke of Nassau; the President of the United States of Mexico; His Royal Highness the Prince of Montenegro; the President of the Republic of Nicaragua; His Majesty the King of Norway; the President of the Republic of Panama; the President of the Republic of Paraguay; Her Majesty the Queen of the Netherlands; the President of the Republic of Peru; His Imperial Majesty the Shah of Persia; His Majesty the King of Roumania; His Majesty the Emperor of All the Russias; the President of the Republic of Salvador; His Majesty the King of Serbia; His Majesty the King of Siam; His Majesty the King of Sweden; the Swiss Federal Council; His Majesty the Emperor of the Ottomans; the President of the Oriental Republic of Uruguay; the President of the United States of Venezuela;

Animated by the sincere desire to work for the maintenance of general peace;

Resolved to promote by all the efforts in their power the friendly settlement of international disputes;

Recognizing the solidarity uniting the members of the society of civilized nations;

Desirous of extending the empire of law and of strengthening the appreciation of international justice;

Convinced that the permanent institution of a Tribunal of Arbitration accessible to all, in the midst of independent Powers, will contribute effectively to this result;

Having regard to the advantages attending the general and regular organization of the procedure of arbitration;

Sharing the opinion of the august initiator of the International Peace Conference that it is expedient to record in an International Agreement the principles of equity and right on which are based the security of States and the welfare of peoples;

Being desirous, with this object, of insuring the better working in practice of Commissions of Inquiry and Tribunals of Arbitration, and of facilitating recourse to arbitration in cases which allow of a summary procedure;

Have deemed it necessary to revise in certain particulars and to complete the work of the First Peace Conference for the pacific settlement of international disputes;

The High Contracting Parties have resolved to conclude a new Convention for this purpose, and have appointed the following as their Plenipotentiaries:

[Here follow the names of Plenipotentiaries.]

Who, after having deposited their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following:

Part I THE MAINTENANCE OF GENERAL PEACE

Article 1

With a view to obviating as far as possible recourse to force in the relations between States, the Contracting Powers agree to use their best efforts to ensure the pacific settlement of international differences.

Part II GOOD OFFICES AND MEDIATION

Article 2

In case of serious disagreement or dispute, before an appeal to arms, the Contracting Powers agree to have recourse, as far as circumstances allow, to the good offices or mediation of one or more friendly Powers.

Article 3

Independently of this recourse, the Contracting Powers deem it expedient and desirable that one or more Powers, strangers to the dispute, should, on their own initiative and as far as circumstances may allow, offer their good offices or mediation to the States at variance.

Powers strangers to the dispute have the right to offer good offices or mediation even during the course of hostilities.

The exercise of this right can never be regarded by either of the parties in dispute as an unfriendly act.

Article 4

The part of the mediator consists in reconciling the opposing claims and appeasing the feelings of resentment which may have arisen between the States at variance.

Article 5

The functions of the mediator are at an end when once it is declared, either by one of the parties to the dispute or by the mediator himself, that the means of reconciliation proposed by him are not accepted.

Article 6

Good offices and mediation undertaken either at the request of the parties in dispute or on the initiative of Powers strangers to the dispute have exclusively the character of advice, and never have binding force.

Article 7

The acceptance of mediation cannot, unless there be an agreement to the contrary, have the effect of interrupting, delaying, or hindering mobilization or other measures of preparation for war.

If it takes place after the commencement of hostilities, the military operations in progress are not interrupted in the absence of an agreement to the contrary.

Article 8

The Contracting Powers are agreed in recommending the application, when circumstances allow, of special mediation in the following form:

In case of a serious difference endangering peace, the States at variance choose respectively a Power, to which they entrust the mission of entering into direct communication with the Power chosen on the other side, with the object of preventing the rupture of pacific relations.

For the period of this mandate, the term of which, unless otherwise stipulated, cannot exceed thirty days, the States in dispute cease from all direct communication on the subject of the dispute, which is regarded as referred exclusively to the mediating Powers, which must use their best efforts to settle it.

In case of a definite rupture of pacific relations, these Powers are charged with the joint task of taking advantage of any opportunity to restore peace.

Part III INTERNATIONAL COMMISSIONS OF INQUIRY

Article 9

In disputes of an international nature involving neither honour nor vital interests, and arising from a difference of opinion on points of facts, the Contracting Powers deem it expedient and desirable that the parties who have not been able to come to an agreement by means of diplomacy, should, as far as circumstances allow, institute an International Commission of Inquiry, to facilitate a solution of these disputes by elucidating the facts by means of an impartial and conscientious investigation.

Article 10

International Commissions of Inquiry are constituted by special agreement between the parties in dispute.

The Inquiry Convention defines the facts to be examined; it determines the mode and time in which the Commission is to be formed and the extent of the powers of the Commissioners.

It also determines, if there is need, where the Commission is to sit, and whether it may remove to another place, the language the Commission shall use and the languages the use of which shall be authorized before it, as well as the date on which each party must deposit its statement of facts, and, generally speaking, all the conditions upon which the parties have agreed.

If the parties consider it necessary to appoint Assessors, the Convention of Inquiry shall determine the mode of their selection and the extent of their powers.

Article 11

If the Inquiry Convention has not determined where the Commission is to sit, it will sit at The Hague.

The place of meeting, once fixed, cannot be altered by the Commission except with the assent of the parties.

If the Inquiry Convention has not determined what languages are to be employed, the question shall be decided by the Commission.

Article 12

Unless an undertaking is made to the contrary, Commissions of Inquiry shall be formed in the manner determined by Articles 45 and 57 of the present Convention.

Article 13

Should one of the Commissioners or one of the Assessors, should there be any, either die, or resign, or be unable for any reason whatever to discharge his functions, the same procedure is followed for filling the vacancy as was followed for appointing him.

Article 14

The parties are entitled to appoint special agents to attend the Commission of Inquiry, whose duty it is to represent them and to act as intermediaries between them and the Commission.

They are further authorized to engage counsel or advocates, appointed by themselves, to state their case and uphold their interests before the Commission.

Article 15

The International Bureau of the Permanent Court of Arbitration acts as registry for the Commissions which sit at The Hague, and shall place its offices and staff at the disposal of the Contracting Powers for the use of the Commission of Inquiry.

Article 16

If the Commission meets elsewhere than at The Hague, it appoints a Secretary-General, whose office serves as registry.

It is the function of the registry, under the control of the President, to make the necessary arrangements for the sittings of the Commission, the preparation of the Minutes, and, while the inquiry lasts, for the charge of the archives, which shall subsequently be transferred to the International Bureau at The Hague.

Article 17

In order to facilitate the constitution and working of Commissions of Inquiry, the Contracting Powers recommend the following rules, which shall be applicable to the inquiry procedure in so far as the parties do not adopt other rules.

Article 18

The Commission shall settle the details of the procedure not covered by the special Inquiry Convention or the present Convention, and shall arrange all the formalities required for dealing with the evidence.

Article 19

On the inquiry both sides must be heard.

At the dates fixed, each party communicates to the Commission and to the other party the statements of facts, if any, and, in all cases, the instruments, papers, and documents which it considers useful for ascertaining the truth, as well as the list of witnesses and experts whose evidence it wishes to be heard.

Article 20

The Commission is entitled, with the assent of the Powers, to move temporarily to any place where it considers it may be useful to have recourse to this means of inquiry or to send one or more of its members. Permission must be obtained from the State on whose territory it is proposed to hold the inquiry.

Article 21

Every investigation, and every examination of a locality, must be made in the presence of the agents and counsel of the parties or after they have been duly summoned.

Article 22

The Commission is entitled to ask from either party for such explanations and information as it considers necessary.

Article 23

The parties undertake to supply the Commission of Inquiry, as fully as they may think possible, with all means and facilities necessary to enable it to become completely acquainted with, and to accurately understand, the facts in question.

They undertake to make use of the means at their disposal, under their municipal law, to insure the appearance of the witnesses or experts who are in their territory and have been summoned before the Commission.

If the witnesses or experts are unable to appear before the Commission, the parties will arrange for their evidence to be taken before the qualified officials of their own country.

Article 24

For all notices to be served by the Commission in the territory of a third Contracting Power, the Commission shall apply direct to the Government of the said Power. The same rule applies in the case of steps being taken on the spot to procure evidence.

The requests for this purpose are to be executed so far as the means at the disposal of the Power applied to under its municipal law allow. They cannot be rejected unless the Power in question considers they are calculated to impair its sovereign rights or its safety.

The Commission will equally be always entitled to act through the Power on whose territory it sits.

Article 25

The witnesses and experts are summoned on the request of the parties or by the Commission of its own motion, and, in every case, through the Government of the State in whose territory they are.

The witnesses are heard in succession and separately in the presence of the agents and counsel, and in the order fixed by the Commission.

Article 26

The examination of witnesses is conducted by the President.

The members of the Commission may however put to each witness questions which they consider likely to throw light on and complete his evidence, or get information on any point concerning the witness within the limits of what is necessary in order to get at the truth.

The agents and counsel of the parties may not interrupt the witness when he is making his statement, nor put any direct question to him, but they may ask the President to put such additional questions to the witness as they think expedient.

Article 27

The witness must give his evidence without being allowed to read any written draft. He may, however, be permitted by the President to consult notes or documents if the nature of the facts referred to necessitates their employment.

Article 28

A Minute of the evidence of the witness is drawn up forthwith and read to the witness. The latter may make such alterations and additions as he thinks necessary, which will be recorded at the end of his statement.

When the whole of his statement has been read to the witness, he is asked to sign it.

Article 29

The agents are authorized, in the course of or at the close of the inquiry, to present in writing to the Commission and to the other party such statements, requisitions, or summaries of the facts as they consider useful for ascertaining the truth.

Article 30

The Commission considers its decisions in private and the proceedings are secret.

All questions are decided by a majority of the members of the Commission.

If a member declines to vote, the fact must be recorded in the Minutes.

Article 31

The sittings of the Commission are not public, nor the Minutes and documents connected with the inquiry published except in virtue of a decision of the Commission taken with the consent of the parties.

Article 32

After the parties have presented all the explanations and evidence, and the witnesses have all been heard, the President declares the inquiry terminated, and the Commission adjourns to deliberate and to draw up its Report.

Article 33

The Report is signed by all the members of the Commission.

If one of the members refuses to sign, the fact is mentioned; but the validity of the Report is not affected.

Article 34

The Report of the Commission is read at a public sitting, the agents and counsel of the parties being present or duly summoned.

A copy of the Report is given to each party.

Article 35

The Report of the Commission is limited to a statement of facts, and has in no way the character of an Award. It leaves to the parties entire freedom as to the effect to be given to the statement.

Article 36

Each party pays its own expenses and an equal share of the expenses incurred by the Commission.

Part IV INTERNATIONAL ARBITRATION

Chapter I **The System of Arbitration**

Article 37

International arbitration has for its object the settlement of disputes between States by Judges of their own choice and on the basis of respect for law.

Recourse to arbitration implies an engagement to submit in good faith to the Award.

Article 38

In questions of a legal nature, and especially in the interpretation or application of International Conventions, arbitration is recognized by the Contracting Powers as the most effective, and, at the same time, the most equitable means of settling disputes which diplomacy has failed to settle.

Consequently, it would be desirable that, in disputes about the above-mentioned questions, the Contracting Powers should, if the case arose, have recourse to arbitration, in so far as circumstances permit.

Article 39

The Arbitration Convention is concluded for questions already existing or for questions which may arise eventually.

It may embrace any dispute or only disputes of a certain category.

Article 40

Independently of general or private Treaties expressly stipulating recourse to arbitration as obligatory on the Contracting Powers, the said Powers reserve to themselves the right of concluding new Agreements, general or particular, with a view to extending compulsory arbitration to all cases which they may consider it possible to submit to it.

Chapter II **The Permanent Court of Arbitration**

Article 41

With the object of facilitating an immediate recourse to arbitration for international differences, which it has not been possible to settle by diplomacy, the Contracting Powers undertake to maintain the Permanent Court of Arbitration, as established by the First Peace Conference, accessible at all times, and operating, unless otherwise stipulated by the parties, in accordance with the rules of procedure inserted in the present Convention.

Article 42

The Permanent Court is competent for all arbitration cases, unless the parties agree to institute a special Tribunal.

Article 43

The Permanent Court sits at The Hague.

An International Bureau serves as registry for the Court. It is the channel for communications relative to the meetings of the Court; it has charge of the archives and conducts all the administrative business.

The Contracting Powers undertake to communicate to the Bureau, as soon as possible, a certified copy of any conditions of arbitration arrived at between them and of any Award concerning them delivered by a special Tribunal.

They likewise undertake to communicate to the Bureau the laws, regulations, and documents eventually showing the execution of the Awards given by the Court.

Article 44

Each Contracting Power selects four persons at the most, of known competency in questions of international law, of the highest moral reputation, and disposed to accept the duties of Arbitrator.

The persons thus elected are inscribed, as Members of the Court, in a list which shall be notified to all the Contracting Powers by the Bureau.

Any alteration in the list of Arbitrators is brought by the Bureau to the knowledge of the Contracting Powers.

Two or more Powers may agree on the selection in common of one or more Members.

The same person can be selected by different Powers. The Members of the Court are appointed for a term of six years. These appointments are renewable.

Should a Member of the Court die or resign, the same procedure is followed for filling the vacancy as was followed for appointing him. In this case the appointment is made for a fresh period of six years.

Article 45

When the Contracting Powers wish to have recourse to the Permanent Court for the settlement of a difference which has arisen between them, the Arbitrators called upon to form the Tribunal with jurisdiction to decide this difference must be chosen from the general list of Members of the Court.

Failing the direct agreement of the parties on the composition of the Arbitration Tribunal, the following course shall be pursued:

Each party appoints two Arbitrators, of whom one only can be its national or chosen from among the persons selected by it as Members of the Permanent Court. These Arbitrators together choose an Umpire.

If the votes are equally divided, the choice of the Umpire is entrusted to a third Power, selected by the parties by common accord.

If an agreement is not arrived at on this subject each party selects a different Power, and the choice of the Umpire is made in concert by the Powers thus selected.

If, within two months' time, these two Powers cannot come to an agreement, each of them presents two candidates taken from the list of Members of the Permanent Court, exclusive of the members selected by the parties and not being nationals of either of them. Drawing lots determines which of the candidates thus presented shall be Umpire.

Article 46

The Tribunal being thus composed, the parties notify to the Bureau their determination to have recourse to the Court, the text of their 'Compromis', and the names of the Arbitrators.

The Bureau communicates without delay to each Arbitrator the 'Compromis', and the names of the other members of the Tribunal.

The Tribunal assembles at the date fixed by the parties. The Bureau makes the necessary arrangements for the meeting.

The members of the Tribunal, in the exercise of their duties and out of their own country, enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 47

The Bureau is authorized to place its offices and staff at the disposal of the Contracting Powers for the use of any special Board of Arbitration.

The jurisdiction of the Permanent Court may, within the conditions laid down in the regulations, be extended to disputes between non-Contracting Powers or between Contracting Powers and non-Contracting Powers, if the parties are agreed on recourse to this Tribunal.

Article 48

The Contracting Powers consider it their duty, if a serious dispute threatens to break out between two or more of them, to remind these latter that the Permanent Court is open to them.

Consequently, they declare that the fact of reminding the parties at variance of the provisions of the present Convention, and the advice given to them, in the highest interests of peace, to have recourse to the Permanent Court, can only be regarded as friendly actions.

In case of dispute between two Powers, one of them can always address to the International Bureau a note containing a declaration that it would be ready to submit the dispute to arbitration.

The Bureau must at once inform the other Power of the declaration.

Article 49

The Permanent Administrative Council, composed of the Diplomatic Representatives of the Contracting Powers accredited to The Hague and of the Netherlands Minister for Foreign Affairs, who will act as President, is charged with the direction and control of the International Bureau.

The Council settles its rules of procedure and all other necessary regulations.

It decides all questions of administration which may arise with regard to the operations of the Court.

It has entire control over the appointment, suspension, or dismissal of the officials and employees of the Bureau.

It fixes the payments and salaries, and controls the general expenditure.

At meetings duly summoned the presence of nine members is sufficient to render valid the discussions of the Council. The decisions are taken by a majority of votes.

The Council communicates to the Contracting Powers without delay the regulations adopted by it. It furnishes them with an annual Report on the labours of the Court, the working of the administration, and the expenditure.

The Report likewise contains a résumé of what is important in the documents communicated to the Bureau by the Powers in virtue of Article 43, paragraphs 3 and 4.

Article 50

The expenses of the Bureau shall be borne by the Contracting Powers in the proportion fixed for the International Bureau of the Universal Postal Union.

The expenses to be charged to the adhering Powers shall be reckoned from the date on which their adhesion comes into force.

Chapter III Arbitration Procedure

Article 51

With a view to encouraging the development of arbitration, the Contracting Powers have agreed on the following rules, which are applicable to arbitration procedure, unless other rules have been agreed on by the parties.

Article 52

The Powers which have recourse to arbitration sign a 'Compromis', in which the subject of the dispute is clearly defined, the time allowed for appointing Arbitrators, the form, order, and time in which the communication referred to in Article 63 must be made, and the amount of the sum which each party must deposit in advance to defray the expenses.

The 'Compromis' likewise defines, if there is occasion, the manner of appointing Arbitrators, any special powers which may eventually belong to the Tribunal, where it shall meet, the language it shall use, and the languages the employment of which shall be authorized before it, and, generally speaking, all the conditions on which the parties are agreed.

Article 53

The Permanent Court is competent to settle the 'Compromis', if the parties are agreed to have recourse to it for the purpose.

It is similarly competent, even if the request is only made by one of the parties, when all attempts to reach an understanding through the diplomatic channel have failed, in the case of:

1. A dispute covered by a general Treaty of Arbitration concluded or renewed after the present Convention has come into force, and providing for a 'Compromis' in all disputes and not either explicitly or implicitly excluding the settlement of the 'Compromis' from the competence of the Court. Recourse cannot, however, be had to the Court if the other party declares that in its opinion the dispute does not belong to the category of disputes which can be submitted to compulsory arbitration, unless the Treaty of Arbitration confers upon the Arbitration Tribunal the power of deciding this preliminary question.
2. A dispute arising from contract debts claimed from one Power by another Power as due to its nationals, and for the settlement of which the offer of arbitration has been accepted. This arrangement is not applicable if acceptance is subject to the condition that the 'Compromis' should be settled in some other way.

Article 54

In the cases contemplated in the preceding Article, the 'Compromis' shall be settled by a Commission consisting of five members selected in the manner arranged for in Article 45, paragraphs 3 to 6.

The fifth member is President of the Commission *ex officio*.

Article 55

The duties of Arbitrator may be conferred on one Arbitrator alone or on several Arbitrators selected by the parties as they please, or chosen by them from the Members of the Permanent Court of Arbitration established by the present Convention.

Failing the constitution of the Tribunal by direct agreement between the parties, the course referred to in Article 45, paragraphs 3 to 6, is followed.

Article 56

When a Sovereign or the Chief of a State is chosen as Arbitrator, the arbitration procedure is settled by him.

Article 57

The Umpire is President of the Tribunal *ex officio*.

When the Tribunal does not include an Umpire, it appoints its own President.

Article 58

When the 'Compromis' is settled by a Commission, as contemplated in Article 54, and in the absence of an agreement to the contrary, the Commission itself shall form the Arbitration Tribunal.

Article 59

Should one of the Arbitrators either die, retire, or be unable for any reason whatever to discharge his functions, the same procedure is followed for filling the vacancy as was followed for appointing him.

Article 60

The Tribunal sits at The Hague, unless some other place is selected by the parties.

The Tribunal can only sit in the territory of a third Power with the latter's consent.

The place of meeting once fixed cannot be altered by the Tribunal, except with the consent of the parties.

Article 61

If the question as to what languages are to be used has not been settled by the 'Compromis', it shall be decided by the Tribunal.

Article 62

The parties are entitled to appoint special agents to attend the Tribunal to act as intermediaries between themselves and the Tribunal.

They are further authorized to retain for the defence of their rights and interests before the Tribunal counsel or advocates appointed by themselves for this purpose.

The Members of the Permanent Court may not act as agents, counsel, or advocates except on behalf of the Power which appointed them Members of the Court.

Article 63

As a general rule, arbitration procedure comprises two distinct phases: pleadings and oral discussions.

The pleadings consist in the communication by the respective agents to the members of the Tribunal and the opposite party of cases, counter-cases, and, if necessary, of replies; the parties annex thereto all papers and documents called for in the case. This communication shall be made either directly or through the intermediary of the International Bureau, in the order and within the time fixed by the 'Compromis'.

The time fixed by the 'Compromis' may be extended by mutual agreement by the parties, or by the Tribunal when the latter considers it necessary for the purpose of reaching a just decision.

The discussions consists in the oral development before the Tribunal of the arguments of the parties.

Article 64

A certified copy of every document produced by one party must be communicated to the other party.

Article 65

Unless special circumstances arise, the Tribunal does not meet until the pleadings are closed.

Article 66

The discussions are under the control of the President. They are only public if it be so decided by the Tribunal, with the assent of the parties.

They are recorded in minutes drawn up by the Secretaries appointed by the President. These minutes are signed by the President and by one of the Secretaries and alone have an authentic character.

Article 67

After the close of the pleadings, the Tribunal is entitled to refuse discussion of all new papers or documents which one of the parties may wish to submit to it without the consent of the other party.

Article 68

The Tribunal is free to take into consideration new papers or documents to which its attention may be drawn by the agents or counsel of the parties.

In this case, the Tribunal has the right to require the production of these papers or documents, but is obliged to make them known to the opposite party.

Article 69

The Tribunal can, besides, require from the agents of the parties the production of all papers, and can demand all necessary explanations. In case of refusal the Tribunal takes note of it.

Article 70

The agents and the counsel of the parties are authorized to present orally to the Tribunal all the arguments they may consider expedient in defence of their case.

Article 71

They are entitled to raise objections and points. The decisions of the Tribunal on these points are final and cannot form the subject of any subsequent discussion.

Article 72

The members of the Tribunal are entitled to put questions to the agents and counsel of the parties, and to ask them for explanations on doubtful points.

Neither the questions put, nor the remarks made by members of the Tribunal in the course of the discussions, can be regarded as an expression of opinion by the Tribunal in general or by its members in particular.

Article 73

The Tribunal is authorized to declare its competence in interpreting the 'Compromis', as well as the other Treaties which may be invoked, and in applying the principles of law.

Article 74

The Tribunal is entitled to issue rules of procedure for the conduct of the case, to decide the forms, order, and time in which each party must conclude its arguments, and to arrange all the formalities required for dealing with the evidence.

Article 75

The parties undertake to supply the Tribunal, as fully as they consider possible, with all the information required for deciding the case.

Article 76

For all notices which the Tribunal has to serve in the territory of a third Contracting Power, the Tribunal shall apply direct to the Government of that Power. The same rule applies in the case of steps being taken to procure evidence on the spot.

The requests for this purpose are to be executed as far as the means at the disposal of the Power applied to under its municipal law allow. They cannot be rejected unless the Power in question considers them calculated to impair its own sovereign rights or its safety.

The Court will equally be always entitled to act through the Power on whose territory it sits.

Article 77

When the agents and counsel of the parties have submitted all the explanations and evidence in support of their case the President shall declare the discussion closed.

Article 78

The Tribunal considers its decisions in private and the proceedings remain secret.

All questions are decided by a majority of the members of the Tribunal.

Article 79

The Award must give the reasons on which it is based. It contains the names of the Arbitrators; it is signed by the President and Registrar or by the Secretary acting as Registrar.

Article 80

The Award is read out in public sitting, the agents and counsel of the parties being present or duly summoned to attend.

Article 81

The Award, duly pronounced and notified to the agents of the parties, settles the dispute definitively and without appeal.

Article 82

Any dispute arising between the parties as to the interpretation and execution of the Award shall, in the absence of an Agreement to the contrary, be submitted to the Tribunal which pronounced it.

Article 83

The parties can reserve in the 'Compromis' the right to demand the revision of the Award.

In this case and unless there be an Agreement to the contrary, the demand must be addressed to the Tribunal which pronounced the Award. It can only be made on the ground of the discovery of some new fact calculated to exercise a decisive influence upon the Award and which was unknown to the Tribunal and to the party which demanded the revision at the time the discussion was closed.

Proceedings for revision can only be instituted by a decision of the Tribunal expressly recording the existence of the new fact, recognizing in it the character described in the preceding paragraph, and declaring the demand admissible on this ground.

The 'Compromis' fixes the period within which the demand for revision must be made.

Article 84

The Award is not binding except on the parties in dispute.

When it concerns the interpretation of a Convention to which Powers other than those in dispute are parties, they shall inform all the Signatory Powers in good time. Each of these Powers is entitled to intervene in the case. If one or more avail themselves of this right, the interpretation contained in the Award is equally binding on them.

Article 85

Each party pays its own expenses and an equal share of the expenses of the Tribunal.

Chapter IV **Arbitration by Summary Procedure**

Article 86

With a view to facilitating the working of the system of arbitration in disputes admitting of a summary procedure, the Contracting Powers adopt the following rules, which shall be observed in the absence of other arrangements and subject to the reservation that the provisions of Chapter III apply so far as may be.

Article 87

Each of the parties in dispute appoints an Arbitrator. The two Arbitrators thus selected choose an Umpire. If they do not agree on this point, each of them proposes two candidates taken from the general list of the Members of the Permanent Court exclusive of the members appointed by either of the parties and not being nationals of either of them; which of the candidates thus proposed shall be the Umpire is determined by lot.

The Umpire presides over the Tribunal, which gives its decisions by a majority of votes.

Article 88

In the absence of any previous agreement the Tribunal, as soon as it is formed, settles the time within which the two parties must submit their respective cases to it.

Article 89

Each party is represented before the Tribunal by an agent, who serves as intermediary between the Tribunal and the Government who appointed him.

Article 90

The proceedings are conducted exclusively in writing. Each party, however, is entitled to ask that witnesses and experts should be called. The Tribunal has, for its part, the right to demand oral explanations from the agents of the two parties, as well as from the experts and witnesses whose appearance in Court it may consider useful.

Part V FINAL PROVISIONS

Article 91

The present Convention, duly ratified, shall replace, as between the Contracting Powers, the Convention for the Pacific Settlement of International Disputes of the 29th July, 1899.

Article 92

The present Convention shall be ratified as soon as possible.

The ratifications shall be deposited at The Hague.

The first deposit of ratifications shall be recorded in a *procès-verbal* signed by the Representatives of the Powers which take part therein and by the Netherlands Minister for Foreign Affairs.

The subsequent deposits of ratifications shall be made by means of a written notification, addressed to the Netherlands Government and accompanied by the instrument of ratification.

A duly certified copy of the *procès-verbal* relative to the first deposit of ratifications, of the notifications mentioned in the preceding paragraph, and of the instruments of ratification, shall be immediately sent by the Netherlands Government, through the diplomatic channel, to the Powers invited to the Second Peace Conference, as well as to those Powers which have adhered to the Convention. In the cases contemplated in the preceding paragraph, the said Government shall at the same time inform the Powers of the date on which it received the notification.

Article 93

Non-Signatory Powers which have been invited to the Second Peace Conference may adhere to the present Convention.

The Power which desires to adhere notifies its intention in writing to the Netherlands Government, forwarding to it the act of adhesion, which shall be deposited in the archives of the said Government.

This Government shall immediately forward to all the other Powers invited to the Second Peace Conference a duly certified copy of the notification as well as of the act of adhesion, mentioning the date on which it received the notification.

Article 94

The conditions on which the Powers which have not been invited to the Second Peace Conference may adhere to the present Convention shall form the subject of a subsequent Agreement between the Contracting Powers.

Article 95

The present Convention shall take effect, in the case of the Powers which were not a party to the first deposit of ratifications, sixty days after the date of the *procès-verbal* of this deposit, and, in the case of the Powers which ratify subsequently or which adhere, sixty days after the notification of their ratification or of their adhesion has been received by the Netherlands Government.

Article 96

In the event of one of the Contracting Parties wishing to denounce the present Convention, the denunciation shall be notified in writing to the Netherlands Government, which shall immediately communicate a duly certified copy of the notification to all the other Powers informing them of the date on which it was received.

The denunciation shall only have effect in regard to the notifying Power, and one year after the notification has reached the Netherlands Government.

Article 97

A register kept by the Netherlands Minister for Foreign Affairs shall give the date of the deposit of ratifications effected in virtue of Article 92, paragraphs 3 and 4, as well as the date on which the notifications of adhesion (Article 93, paragraph 2) or of denunciation (Article 96, paragraph 1) have been received.

Each Contracting Power is entitled to have access to this register and to be supplied with duly certified extracts from it.

In faith whereof the Plenipotentiaries have appended their signatures to the present Convention.

Done at The Hague, the 18th October, 1907, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Netherlands Government, and duly certified copies of which shall be sent, through the diplomatic channel, to the Contracting Powers.

The text of the Convention reproduced here is a translation of the French text adopted at the 1907 Peace Conference. The French-language version is authoritative.